

ISSN 2991-1168

lipanj / 2023

PLJESAK DLAN-OM

DOGAĐANJA
UMJETNIČKO INKLUZIVNO
BRATSTVO I SESTRINSTVO

ZANIMLJIVOSTI
OČI ČUJU, A RUKU GOVORE

STRUČNI TEKSTOVI
RAZLIKA IZMEĐU GLUHIH I GLUHIH

KULTURA
GLUHOĆA FRANCISCA GOYE

broj.

PLJESAK DLAN-OM

ISSN 2991-1168

Broj 1 / lipanj / 2023

UREDNIŠTVO

Izdavač: Udruga “Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN”

Glavni urednik: Angel Naumovski

Odgovorni urednik: Angel Naumovski

Dizajn i priprema za tisak: Lino Ujčić

Fotografije: foto arhiv Dlan i Davor Nikolić

Dizajn na naslovnici: Lino Ujčić

Tisak: Tiskara Ban

Adresa: Korčulanska 10, 10000 Zagreb

E-mail: udruga.dlan.zagreb@gmail.com

Web stranica: www.dlan.hr

IBAN: HR 95 24020061100074154

OIB: 51629434968

Matični broj: 1608037

Časopis izlazi uz financijsku podršku:

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIKA

Riječ urednika 3 str.

DOGAĐANJA

*Umjetničko inkluzivno
bratstvo i sestrinstvo* 4 str.

ZANIMLJIVOSTI

Oči čuju a ruke govore 8 str.

KULTURA

Gluhoća Francisca Goye 11 str.

STRUČNI TEKSTOVI

*Razlika između Gluhih
i gluhih* 13 str.

UMJETNOST

*Izložba “Skriveno blago
Istarskih uličica”* 16 str.

ZANIMLJIVOSTI IZ POVIJESTI 18 str.

ZABAVNI KUTAK 19 str.

RIJEČ UREDNIKA

Dragi naši vjerni čitatelji i pratitelji naših programa i projekata,

Evo nakon duge (ali vremenski kratke) pauze došao je novi (i prvi) primjerak našeg novog časopisa „Pljesak DLANom). Zašto duga pauza? Iz prvog i jedinog razloga je što je ekipa glavnih, odgovornih i umjetničkih direktora časopisa „Pljesak DLANom“ napokon zasukala rukave i primila se posla te pripremila mnoštvo materijala, karikatura, crteža i zanimljivosti s područja kulture i umjetnosti Gluhih i općenito života Gluhih, koje će vas zabavljati idućih mjeseci i, nadamo se, godina ... sve do 100-tog broja.

100 brojeva časopisa „Pljesak jedne ruke“ je napisano, pročitano i čitateljstvo senzibilizirano, kako s koje i čije strane, i sad je vrijeme za nove korake, materijale, dizajne i ... ljude.

Igrajmo se malo vremeplova. Jedan od glavnih ciljeva udruge „DLAN“ osnovane 2001. godine je razvijanje kreativnosti i samopoštovanja Gluhih te razvijanje literarno-poetskih sposobnosti (talenata) i pismenosti, a na kraju krajeva kreativnosti u pismenosti i izražavanju na pisani način. I, nakon svega, urednica i kolumnistica časopisa „Pljesak jedne ruke“ se ohrabrila i svoju pismenu raskoš iz „Pljeska jedne ruke“ je izdala u knjizi „Daleko se čuje“ u izdanju Udruge „Zaželi“. Bravo, Petra! Bravo DLAN!

Nedavno sam bio na druženju s akademskim umjetnicima na izvedbenom području i iz razgovora s njima sam stekao saznanje (mada me to zaintigiralo zadnjih 15-tak godina) da je Udruga „DLAN“ PIONIR, pokretač, inicijator ... u skoro svim umjetničkim i kulturnim profilima pravcima i trendovima. Iako će neki, ali neki, to možda, osporavati i tražiti neke druge pionire. No, na duši im, neka traže ...

Ajmo spomenuti, nakon predstave „Planet tišine“, „Ruke koje plaču“ itd. došle su predstave u produkciji Udruge „Dodir“, pa naše bajke „10 najljepših bajki na znakovnom jeziku“ koje su pokrenule bajku „Kraljevna na zrnu graška“ iz Udruge „Dodir“, a da ne spomenemo naše časopise „Pljesak jedne ruke“ i sad novi „Pljesak DLANom“ koje su potaknule druge udruge da se usude u izdavačkim i literarno-poetskim pothvatima, pa u glazbenim vodama – nakon legendarnog i jedinog rock sastava „Deaf Band DLAN“ došli su kao gljive nakon kiše još nekoliko sastava, koji su neki sada neaktivni, koliko pratim društvene mreže, Drummers Company, Entree, Deaf Art Band, pa duet Mailman&Slowfinger ... Trebali bi dani i noći, mjeseci i godine da o tome raspravimo, no tko živ tko mrtav ... Ali Udruga „DLAN“ je ipak PIONIR, časne nam pionirske ...

Ekipa, u novom prvom primjerku ćete ukratko čitati o lijepom i velikom programu „Inkluzivno umjetničko bratstvo i sestrinstvo“, zanimljivosti i vidjeti razne crteže, karikature ... kao i u sljedećim brojevima.

Jedina inovacija časopisa „Pljesak DLANom“ je da će biti tiskan u drugačijem formatu – džepni format tako da možete staviti bez muka u torbice, džepove, ruk-sake ... također, bit će drugačije dizajniran.

Hvala svima, a nekima još veća i posebna hvala.

Vaš urednik
Angel

 PLJESAK
DLAN-OM

Inkluzivno umjetničko bratstvo i sestrinstvo

Udruga „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“ je participirala novi program „Inkluzivno umjetničko bratstvo i sestrinstvo“ na Javni poziv za predlaganje novih programa koji omogućuju pristup i dostupnost kulturnih sadržaja za osobe s invaliditetom i djecu i mlade s teškoćama u razvoju u RH.

Udruga „DLAN“ je došla na ideju i inicijativu gospođe Azre Kvrđić Nikolić koja je ujedno majka dvoje dječaka sa oštećenim sluhom i aktivna je u raznim programima za djecu oštećena sluha. Ministarstvo kulture i medija RH je prepoznao program „Inkluzivno umjetničko bratstvo i sestrinstvo“ i program je krenuo prošle godine u rujnu.

Partner u provođenju programa je bila Udruga gluhih i nagluhih grada Zagreba, odnosno sekcija „Medeki“ koju je vodila Bojana

Barešić. Svaki mjesec od rujna 2022. su bile organizirane umjetničke radionice svih profila, igraonice i druženja djece oštećena i zdrava sluha i njihove braće i sestara, te roditelja.

Provedene su aktivnosti tipa:

1. izvedbeno izražavanje: cirkus – klaun, ko-reografija pokreta, pantomima i mimika u korelaciji sa znakovnim jezikom te poezija na znakovnom jeziku; članovi Udruge „DLAN“ su u pripremnoj i početnoj verziji performansa „Tužni klaun“, u Centru kulture, na Trešnjevci najavili sljedeće radionice u prosincu 2022. i u 2023. godini, te uključili djecu i mlade s teškoćama u razvoju i njihovu braću i sestre na radionicama pripremne i početne verzije performansa "Tužni klaun" i upoznavanja kazališnih tehnika i metoda izrade kostima i lutaka.

2. umjetničke radionice svih profila (slikarstvo, kostimografija, scenografija, keramičke radionice itd.); članovi Udruge „DLAN“ su svoje kreativno-umjetničke zamisli podijelili sa djecom i mladima s teškoćama u razvoju i njihovu braću i sestre, te skupa izradili materijale i rekvizite.

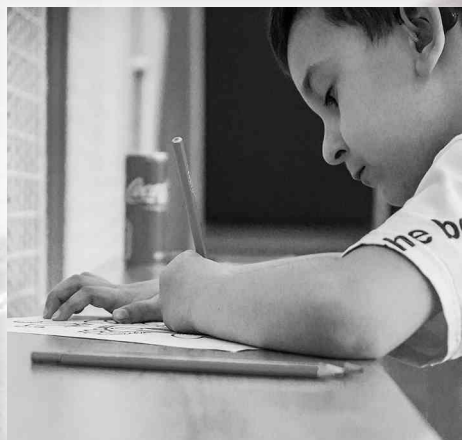
3. literarno - književne aktivnosti; članovi Udruge „DLAN“ su svoje kreativno - umjetničke zamisli podijelili sa djecom i mladima s teškoćama u razvoju i njihovu braću i sestre, te zajedno sa njima osmislili nove znakove i pojmove iz kulture Gluhih i znakovnog jezika, te su se aktivnosti prezentirale i promovirale putem časopisa i društvenih mreža.

4. druženja, igraonice i socijalizacija te prihvaćanja međusobnih razlika i potreba u komunikaciji

5. upoznavanje roditelja djece oštećena sluha sa programima i projektima te planova Udruge gluhih i nagluhih grada Zagreba i Hrvatskog saveza gluhih i nagluhih

Angel Naumovski

*Inkluzivno umjetničko
bratstvo i sestrinstvo*

Fotografije: Davor Nikolić

Oči čuju, a ruke govore

Prvi kandidat za doktorat u Nepalu iz kampanje zajednica gluhih za promicanje znakovnog jezika

Arjun Shrestha sa suprugom Jamunom

Arjun Shrestha je prvi doktorant iz Nepala na sveučilištu u Birminghamu. Arjun Shrestha rođen je kao gluho dijete u Nepalu. Svoje formalno obrazovanje u dobi od šest godina, a nastavio u srednjoj školi za gluhe Srijana u Pokhari.

Nitko u njegovoj obitelji nije znao znakovni jezik. Sa svojom braćom i sestrama komunicirao je mimikom i gestama a kasnije i pomoću pisane komunikacije.

U školi je sve bilo dobro, sklapao je prijateljstva, učio i rastao, ali srednja škola Srijana u to vrijeme nije imala uvjete za SLC. Nakon završetka fakulteta, bez prevoditelja.

Godine 2002. Arjun se vraća u srednju školu Srijana, sada kao učitelj gdje je gluhe učenike podučavao znakovni jezik i engleski.

“Moj je cilj uvijek bio pomoći u poboljšanju obrazovnih mogućnosti za gluhe i nagluhe osobe, a izravn rad s djecom bio je sjajan početak”, rekao je Arjun prevoditeljici Akriti Neupane.

Godine 2011. ponuđena mu je stipendija za diplomski studij obrazovanja gluhih i lingvistike na Sveučilištu Gallaudet u Washingtonu DC, gdje je shvatio koliko još treba učiniti za obrazovanje gluhih kod kuće. “Kada su u Nepalu započeli obrazovni programi za gluhe, nismo imali znakovni jezik i uključili smo sustav sricanja prstima u početnoj fazi”, nastavlja Arjun.

Prvi rječnik nepalskog znakovnog jezika izradilo je 1989. godine Društvo za socijalnu skrb za nagluhe uz koordinaciju Udruge gluhih Kathmandua (KAD) uz potporu Peace Corps.

KAD je osnovan 1980., ali prije ovog razdoblja, organizacija gluhih osnovana 1975. u Bhairawi bila je prva udruga bilo koje vrste u Nepalu koju su vodile i upravljale same osobe s invaliditetom.

Nacionalna federacija gluhih osnovana je 1996. godine i pridružila se Svjetskoj federaciji gluhih. Godinu dana kasnije, Nepalska televizija počela je svake subote emitirati vijesti na znakovnom jeziku.

Međutim, prva škola za gluhe osobe osnovana je 56 godina ranije kao 'Škola za gluhu djecu, Kathmandu' u Naxalu. Nakon toga su osnovane tri istoimene škole za gluhe u Surkhetu, Bhairawi i Saptari. Škola u Kathmanduu kasnije je preimenovana u 'Central Deaf Higher Secondary School' gdje se danas održava nastava do razine prvostupnika. Kada se Arjun Shrestha vratio u Nepal iz SAD-a, podržao je zajednicu gluhih i škole za gluhe radeći na razvoju dvojezičnog obrazovanja za gluhu djecu, njihovim vještinama vodstva, zagovaranju i osnivanju vlastite tvrtke za poučavanje učenika jezicima i vještinama pismenosti. Povratne informacije bile su pozitivne, djeca su dolazila učiti znakovni jezik, engleski i pisanje.

Prisustvovao je programu u Sindhuliju koji je organizirala Federacija gluhih, tu je upoznao Jamunu Dahal s kojom se oženio. Jamuna je gluha, uspješna umjetnica, ručno izrađuje pojaseve, trake za kosu i podučava gluhe u zajednici, u okviru udruge gluhih Laliptur. Godine 2018., Shrestha dobio je Chevening stipendiju i odlazi na University College London gdje je godinu dana kasnije stekao magisterij iz jezičnih znanosti, na znakovnom jeziku.

"Uživao sam u učenju razlika između se britanskog znakovnog jezika (BSL) i nepalskog znakovnog jezika (NSL) dok sam radio na svom diplomskom radu. U svijetu postoji više od 200 znakovnih jezika, no točan broj je vjerojatno veći. Svaka zemlja često ima svoju verziju, a oko pet posto od 70 milijuna gluhih ljudi u svijetu ima pristup obrazovanju na znakovnom jeziku.

Vrativši se još jednom u Nepal, Arjun Shrestha počinje raditi u Nacionalnoj federaciji gluhih kako bi podržao razvoj programa obrazovanja gluhih kao što je nova aplikacija koja izrađuje video materijale za obrazovanje na znakovnom jeziku. Shresthino trenutno doktorsko lingvističko istraživanje usredotočuje se na morfologiju NSL-a, proučavajući tvorbu i fleksiju riječi i proučavajući kako se najmanje jedinice značen-

ja kombiniraju u obliku komponenti u jeziku. Komunikacija je srž svakog jezika, ali nepalski Zakon o pravima osoba s invaliditetom iz 2017. ne spominje izričito znakovne jezike. Definira 'jezik' tako da uključuje sve oblike govornog, negovornog i znakovnog jezika.

Zakon također sadrži odredbe o obrazovanju osoba s invaliditetom putem više od jednog medija, što uključuje brajicu i znakovni jezik, te pružanje usluge tumača gluhim osobama i osobama s oštećenjima vida i sluha. Zasad nema dovoljno novaca iz proračuna za NSL tumače, a čak i u obiteljima s gluhim članom, drugi članovi nemaju dovoljno znanja znakovnog jezika za komunikaciju. Ažuriranje vladine politike koje nalaže licencu za podučavanje sadrži nepravredne odredbe za gluhe i nagluhe učitelje, posebno zato što se od čujućih učitelja ne zahtijeva da imaju kvalifikacije za znakovni jezik da bi podučavali gluhe učenike.

"Vlada bi trebala dati prostora i značaja znakovnom jeziku i promovirati ga više. Trebali bismo provoditi više istraživanja u razvoju jezika i obučavati učitelje i prevoditelje," rekao je tijekom nedavnog intervjua prije odlaska na Sveučilište u Birminghamu gdje radi na doktoratu iz lingvistike i morfologije znakovnog jezika, kao prva osoba iz Nepalske zajednice gluhih. 'MSc nije dovoljan', napisao je Shrestha iz Birminghama. 'Moj projektni tim i nadređeni – svi koji čuju – govore različite znakovne jezike i koriste trans-jezike u našoj komunikaciji. Iza zovno je, pa uživam u svom novom iskustvu.'

O oštećenju sluha

Oštećenje sluha je stanje koje sprječava prijem zvuka u svim ili većini njegovih oblika. Gubitak sluha do 20 decibela (dB) ispod praga sluha i dalje se smatra normalnim sluhom. Međutim, gubitak sluha veći od 40 dB klasificira se kao oštećenje sluha. Umjereni gubitak sluha je između 40 i 60 dB, a težak između 60 i 80 dB, dok

se više od 80 dB smatra dubokim gubitkom sluha ili potpunom gluhoćom. Popis iz 2011. procjenjuje da je 80.000 Nepalaca bilo gluho ili nagluho, ali KP Adhikari iz Nacionalne federacije gluhih Nepala (NDFN) vjeruje da je taj broj veći.

“Kako je gubitak sluha nevidljivo stanje, ne može se odmah reći je li pojedinac gluhi ili nagluhi”, kaže on, “mnogi su ljudi izostavljeni u popisu stanovništva. Brojka je bliža 300.000.” To bi značilo da 1% Nepalaca ima oštećenje sluha. Gubitak sluha može biti urođen ili može biti posljedica teške bolesti ili nesreće. “Ako je netko gluhi od rođenja, također je najvjerojatnije da ne može govoriti”, kaže Adhikari. “U drugim slučajevima, osoba može proizvesti zvukove, ali to ne znači da će moći govoriti.”

Kako djeca uče oblikovati riječi i govoriti oponašanjem, dodaje on, nedostatak sluha gotovo uvijek znači i nedostatak govora. “Postoje opcije za govornu terapiju u inozemstvu, ali to je teško organizirati za Nepal”. U mnogim slučajevima oštećenje sluha smatra se nečim što treba “popraviti”, što dovodi do dehumanizirajućeg iskustva za gluhe i nagluhe. “Naravno, u određenoj mjeri terapija može pomoći djeci u čitanju s usana, ali samo to nije od pomoći, a isto vrijedi i za kohlearne implantate”, dodaje. “Prava komunikacija se može dogoditi samo znakovnim jezikom.” – rekla je Giri, koji se identificira kao kulturološki gluha osoba, a tečno govori nepalski, indijski i američki znakovni jezik.

U početku je bio izazov, prisjeća se ona, posebno uvježbati oči da čitaju geste, krivulje i kretanja. “Znakovanje nije bilo tako teško, ali ako postanete stručni čitač onoga što je napisano u prostoru, nemate drugu priliku za ponovno čitanje, osim ako naravno ne tražite od govornika da ponovi ono što je upravo izrazio.” Svjetovi gluhih i čujućih su udaljeni jako, ali se mogu razbiti učenjem znakovnog jezika. “To je samo drugačiji način komunikacije, ali vlada ljude koji su gluhi ili nagluhi

naziva osobama s invaliditetom, a kod njih nema ništa invalidno. Ako se trudimo naučiti toliko stranih jezika, zašto ne probati znakovni jezik?” pita Giri, čije Društvo za umjetnost i kulturu gluhih radi na uvođenju učenja znakovnog jezika u Dolini.

Popularni sustav jezika i komunikacije koji se oslanja na zvukove i riječi nesrazmjerno se brine za pogodnost čujućih, budući da oni čine većinu. Ali to je razlog više zašto je znakovni jezik važan. NDFN je izradio rječnik znakovnog jezika s oko 5000 natuknica, a također obučava tumače.

NDFN je prošle godine obučio 20 ljudi, a pred lokalne izbore još 16 prevoditelja početnika. Izrađuje nastavni plan i program i ima za cilj imati jednog tumača u svakoj jedinici lokalne samouprave. Giri dodaje da kada nema platforme za komunikaciju ili izražavanje, to znači izolaciju za svijet gluhih. “Helen Keller je rekla da sljepoća odvaja ljude od stvari, gluhoća odvaja ljude od ljudi”, kaže Giri. “Ali ako razmislite o tome, znakovi se ne razlikuju toliko od načina na koji koristimo zvuk za razgovor. Jednostavno su drugačiji jer u svijetu gluhih oči čuju, a ruke govore.”

<https://www.nepalitimes.com/here-now/the-eyes-hear-and-the-hands-speak/>

Odabrao: Lino Ujčić

Gluhoća Francisca Goye

Francisco Goya je jedan od najvećih portretista modernog doba. Tijekom svoje 74 godine prikazao je i plemiće i kraljeve i skromne radnike i poljoprivrednike u preko 1800 djela.

Priča se da je slikao tako bijesnim tempom da je dovršio portret svoje žene, koji sada visi u Pradu, za sat vremena, dovršio je ogromnu sliku kralja Fernanda u nekoliko dana, a izradio portret Infante Don Louisa u jedno jutro. Nijedan umjetnik prije ili poslije nije tako savršeno napravio realističan portret u tako kratkom vremenu.

U zimi 1792.-1793., kada je Goya imao 46 godina, obolio je od misteriozne bolesti koja ga je zamalo ubila. Preživio je, ali je izgubio sluh i sljedećih 35 godina bio je "gluh kao panj". Uzrok gluhoće leži najvjerojatnije u virusu zaušnjaka.

Dugo se raspravljalo o učinku Goyine gluhoće na njegov rad. To ga je prisililo da podnese ostavku na svoje mjesto nastavnika na Kraljevskoj akademiji u Madridu, nakon što mu je oduzeta "svaka nada da [tamo] pruži bilo kakvu pomoć, budući da [on] nije mogao čuti ništa što učenici govore... i to je dovelo do općeg kaosa u razredu.

No je li gluhoća odgovorna i za radikalnu promjenu u karakteru Goyine umjetnos

ti koja se razvila nakon njegove bolesti? Prije nego što je izgubio sluh, slikao je nježne, živopisne prizore piknika i igara te proizvodio elegantne tapiserije i karikature u rokoko stilu.

Poslije su mnoga njegova djela postala mračna i košmarna, prikazujući nemilosrdan, često osvetoljubiv pogled na svijet. Postao je opsjednut katastrofom i kaosom i stvarao je djela koja su gotovo uvijek nosila pečat prezira.

Pa ipak, tek nakon bolesti postiže puno majstorstvo lica na svojim portretima. Tek nakon što mu je nestao sluh, njegova vještina portretista dosegla je svoj vrhunac, vjerojatno, kako se pretpostavlja, jer ga je gluhoća učinila svjesnijim gesta, fizičkog izraza i svih sitnih pojedinosti o tome kako se otkrivaju lica i tijela.

Ova transformacija uslijedila je nakon Goyine bolesti, no je li ju uzrokovala bolest? Je li ga njegova gluhoća natjerala da se pobuni protiv svoje sudbine kroz svoju umjetnost i proizvede morbidne slike, ili su za to bile odgovorne druge traume – brojni pobačaji njegove žene, na primjer, ili agonija Španjolske pod jarmom ko-

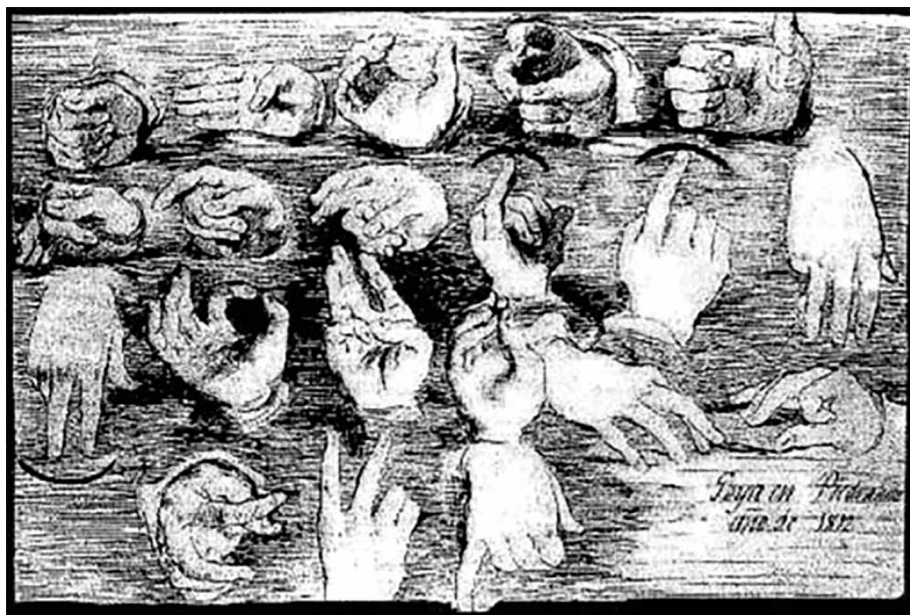
rumpirane administracije, ili kasnije , razaran ja poluotočnog rata i francuske okupacije?

Iako se odgovori na ova pitanja nikada neće sa sigurnošću saznati, neizvjesnost samo pridonosi tajnovitosti koju izazivaju njegova djela, možda i vječni osjećaj ljepote i sažaljenja i boli koji je uspio prenijeti svojom umjetnošću.

<https://blog.oup.com/2016/04/francisco-goya-deafness/>

Portret Josefe Bayeu (1747.-1812.), supruge Francisca Goye, djelo Francisca Goye.

Studija ruku, tumačena kao znakovni jezik, kojim se služe gluhi komunicirati. (1812)

Razlika između Gluhih i gluhih

Vjerojatno ste vidjeli brojne izraze koji se koriste za opisivanje osobe s oštećenjem sluha, uključujući 'gluh' s velikim G, 'gluh' s malim g i 'nagluh'.

Ali što sve one znače i po čemu se razlikuju?

U ovom članku istražujemo različite izraze koji se koriste u zajednici gluhih i nagluhih, značaj kulture gluhih i kako život gluhih i nagluhih osoba možete učiniti pristupačnijim.

Pojmovi

'Gluh' (veliko G)

Gluhi 'velikim slovom G' se koriste za opisivanje ljudi koji se identificiraju kao kulturološki gluhi i aktivno su uključeni u zajednicu gluhih. Gluh s velikim G označava kulturni identitet za osobe s oštećenjem sluha koje dijele zajedničku kulturu i obično imaju zajednički znakovni jezik.

Ljudi koji se identificiraju kao gluhi često su rođeni gluhi i ponekad imaju druge članove obitelji koji su gluhi. Međutim, postoje mnogi ljudi koji možda imaju roditelje koji čuju ili nisu rođeni gluhi, ali su izgubili sluh kasnije u životu i postali dio zajednice gluhih.

Gluhe osobe često radije koriste znakovni jezik i to može biti njihov prvi jezik. Gluhe osobe često su pohađale škole i programe za zajednicu gluhih, gdje su imale priliku uroniti u kulturu gluhih. Ljudi koji su gluhi često su jako ponosni na svoj identitet gluhih. Neki svoju gluhoću ne nazivaju nedostatkom, ali drugi to čine.

'gluh' (malo g)

'Gluh malim slovom' jednostavno se odnosi na fizičko stanje gubitka sluha. Ljudi koji se identificiraju kao gluhi s malim slovom 'g' nemaju uvijek jaku vezu sa zajednicom gluhih i ne koriste uvijek znakovni jezik.

Možda će radije komunicirati govorom. Postoji niz razloga zašto se osoba identificira kao gluha s malim slovom 'g'. Na primjer, možda su rođeni od roditelja koji čuju i odrasli su u svijetu čujućih s malo ili nimalo izloženosti zajednici gluhih.

'Nagluhi'

Nagluhost je široko prihvaćen izraz za opisivanje blagog do umjerenog gubitka sluha. Osobe s oštećenim sluhom često ne koriste znakovni jezik kao prvi ili preferirani jezik.

To može biti zbog toga što nikada nisu imali priliku naučiti znakovni jezik ili to radije ne žele.

Netko s blagim do umjerenim gubitkom sluha može se identificirati kao gluhi i biti uključuen u kulturu gluhih i zajednicu gluhih.

Isto tako, netko tko ima vrlo malo sluha ili uopće ne čuje može se željeti identificirati kao nagluhi, a ne kao gluhi ili Gluhi.

U konačnici, svaka pojedinačna osoba ima svoj preferirani izraz za to kako se identificira.

Ako niste sigurni kako se netko identificira, samo pitajte!

Oštećen sluh

Osobe s oštećenjem sluha još su jedan izraz koji se ponekad koristi za opisivanje osobe s oštećenjem sluha, ali mnogi ljudi u zajednici gluhih i nagluhih taj izraz smatraju uvredljivim. To je zbog implikacije da je 'oštećen'.

Postoje neki ljudi s oštećenjem sluha kojima je ovaj pojam ugodan i sami se identificiraju kao osobe s oštećenim sluhom. Međutim, najbolje je izbjegavati njegovu upotrebu kada se govori o nekom drugom.

Pristup za gluhe i nagluhe zajednice

U našem svijetu koji se vrti oko zajednica 'čujućih' (tj. onih koji nisu g/gluhi ili nagluhi), pristup uslugama i informacijama za zajednice g/gluhih se, nažalost, često zanemaruje.

Ako ste osoba koja čuje, razmislite o tome koliko ovisite o zvuku u svom svakodnevnom životu: obavijesti u javnom prijevozu daju se preko zvučnika, razgovori uživo obično se govore bez pisanja ili preko prevoditelja, a video zapisi na društvenim

mrežama i free-to-air televizija rijetko se titlaju ili prevode (iako ovo postaje bolje)!

Ovaj nedostatak pristupačnosti svakodnevnim situacijama čini život mnogo težim ako ste gluhi ili nagluhi. Zbog toga je pristupačnost tako važna!

Kako učiniti svakodnevni život dostupnim kao podršku zajednicama gluhih i gluhih

Postoji mnogo načina na koje možete informacije i usluge učiniti dostupnima zajednicama gluhih i nagluhih.

Počnite s nekoliko osnova:

- ***Naslovite svoje videozapise , prijenose uživo , događaje i sastanke***

Dodavanje titlova jednostavan je način da osigurate da postoji alternativa tekstu na koju se ljudi mogu osloniti.

- ***Transkribirajte videozapise i sastanke***

Transkripcija čini vaš sadržaj ili sastanke dostupnima naknadno i mogu je koristiti gluhe i gluhoslijepe osobe.

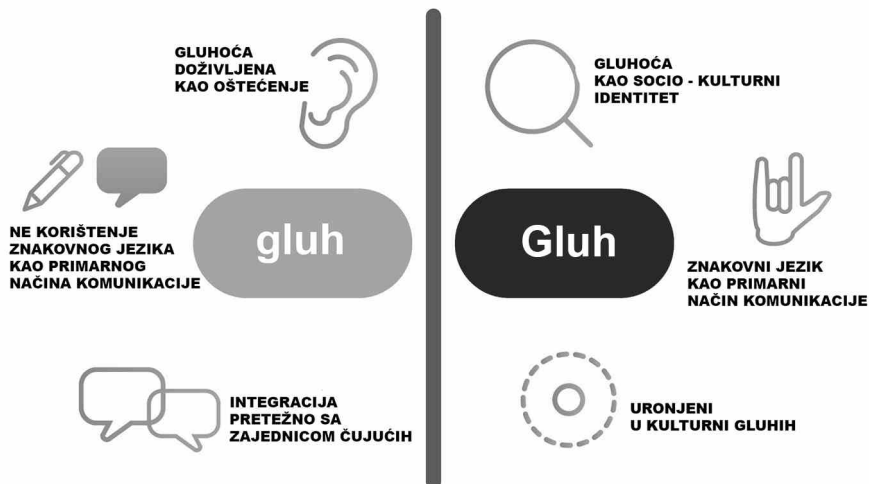
- ***Provjerite trebate li angažirati prevoditelja za bilo koji događaj ili sastanak***

Mnoge gluhe osobe vole imati mogućnost tumača za događaje ili važne sastanke. Pitajte ih što preferiraju.

- ***Naučite neke osnovne znakove na znakovnom jeziku vaše regije***

Ovo je lako i zabavno!

<https://www.ai-media.tv/ai-media-blog/the-difference-between-d-deaf-and-hard-of-hearing-2/>

Ljudi koji se opisuju velikim slovima identificiraju se kao kulturno gluhi i dio zajednice gluhih. Obično odgovaraju sljedećem:

- *Uronili su u kulturu i zajednicu gluhih (možda su pohađali školu za gluhe, jako su ponosni na svoj identitet gluhih, itd.).*
- *Poznaju znakovni jezik i koriste ga kao primarni način komunikacije.*
- *Nemaju osjećaj da su nešto 'izgubili'. Ne vole da ih se etiketira kao 'oštećenog sluha' jer svoju gluhoću ne doživljavaju kao medicinsko stanje/ Umjesto toga, gluhoću vide kao dio svog identiteta.*

S druge strane, ljudi koji se koriste malim slovima da bi se opisali obično se podudaraju s većinom sljedećeg:

- *Oni se ne povezuju kao dio zajednice gluhih. Oni su malo ili nimalo izloženi zajednici gluhih i integriraju se samo (ili pretežno) s onima koji čuju*
- *Ne koriste znakovne jezike kao primarni način komunikacije.*
- *Gluhoću vide kao medicinsko stanje/invaliditet.*

Ono što je važno jest da prepoznamo da postoje neke razlike između gluhih i Gluhih i da razumijemo da zajednica gluhih ima vlastitu kulturu i identitet koji prihvaćaju milijuni ljudi diljem svijeta.

Izložba „Skriveno blago Istarskih uličica“

Lino Ujčić (Matessa)

27.travnja - 21.svibnja 2023.

**Skriveno
blago
Istarskih
uličica**

Udruga gluhih i nagluhih Istarske županije
Anticova 5, Pula

U četvrtak, 27.travnja 2023. godine u Udruzi gluhih i nagluhih Istarske županije u Puli, otvorena je samostalna izložba Lina Ujčića „Skriveno blago Istarskih uličica“.

Izložba je zapravo bio poticaj svima na istraživanje i otkrivanje skrivenog blaga istarskih uličica. Linetove slike vas pozivaju da zastanete i pogledate i volte i crkvice i baladur i kamenu klupu, taj nevjerojatan sklad prošlosti i sadašnjosti i zov bitka da živite i stvarate za budućnost čuvajući i učeći od sveg tog stvorenog blaga, tradicije i vjere.

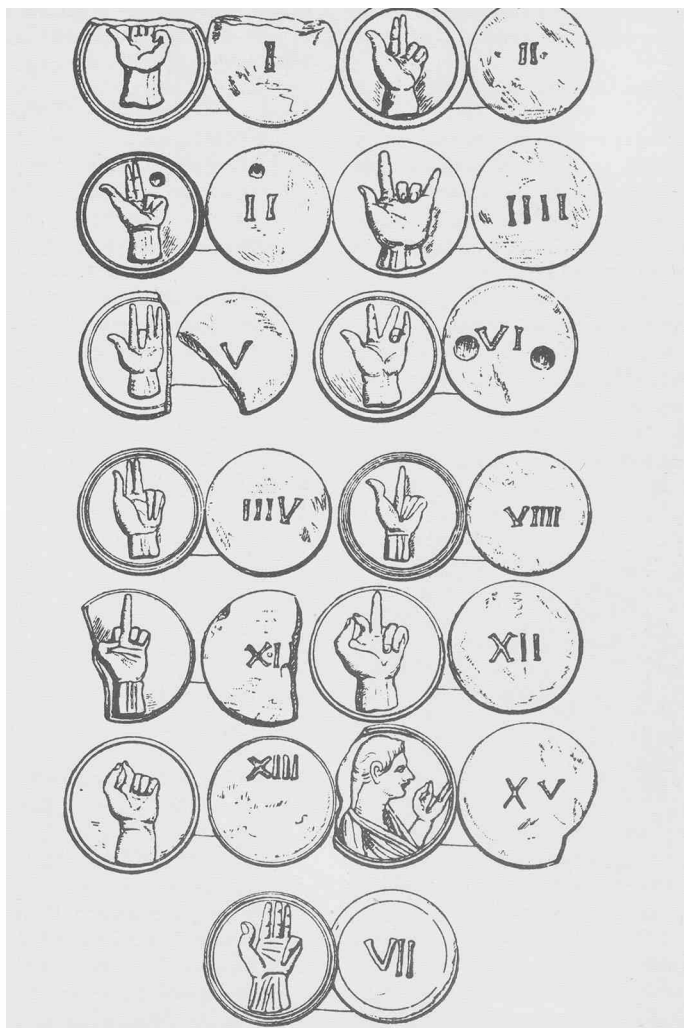
Suhim pastelom Lino vam dočarava mekoću i tajnovitost. Ali istovremeno tvrdoću i snagu kamena, kojim je vjekovima u vjeri i nadi istarski čovjek gradio i stvarao svoj dom, svoje uličice.

Crtajući nizove kućića, naslonjenih jedne na druge Lino nam poručuje koliko je važno zajedništvo, koje je potrebno graditi uvijek iznova, graditi povezanost i dobre odnose čuvajući draži naših Istarskih uličica.

Lino

ZANIMLJIVOSTI IZ POVIJESTI

Najstarija slika Rimskih brojeva na svijetu prikazana pomoću prstiju, uzeto iz Venerable Bede's *De Compto vel Loquela Digitorum*, Engleska, 627 - 735.

UDRUGA "KAZALIŠTE, AUDIOVIZUALNE
UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN